

POSUDEK VEDOUcíHO KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: **ZNAMENÁČKOVÁ Martina****Obor:** Herectví ALD**VEDOUcí DIPLOMOVÉ PRÁCE:** MgA. Vladimír Novák, Ph.D.

Ve své bakalářské práci *Moje herecká zkušenost s tělem a specifickým hercem v Divadle z Pasáže* diplomantka Martina Znamenáčková zachycuje své osobní zkušenosti ze studií na konzervatoři, DAMU, z Divadla Continuo a Divadla z Pasáže. Zabývá se tělem a pohybem, zevrubně reflektuje své rozdílné zkušenosti v přístupu k pojetí těla na konzervatoři a posléze na DAMU. Naráží na rozporuplnou dvojznačnost naší tělesnosti – tělo jsem a tělo mám. Skrze zkušenost se specifickým hercem se dotýká jinakosti v nejširším slova smyslu. Zdůrazňuje, že je důležité neuzavírat se ve své vlastní bublině, ale naopak přijímat svět a ostatní v celé své rozličnosti. Překračovat vlastní stín a nebýt sám sobě překážkou. Přijmout své vlastní tělo se všemi přednostmi a zejména s jeho limity, nedostatky. Vystoupit z komfortní zóny a přijmout zodpovědnost za sebe a své konání. Toto všechno jsou pro ni hlavní předpoklady ke smysluplnému bytí. A to nejen na jevišti.

Zásadní je pro ni svoboda – nejen ve vnímání umělecké práce, ale i ve formulování svých názorů, tvorbě jako takové. Nebát se udělat chybu je stěžejní zjištění, které diplomantce přináší onu svobodu a lehkost. Uvědomění si sebe sama prostřednictvím dechu, tlukotu srdce, gest – ne skrze bodování a hodnocení, je zásadním objevem, který mění její pohled na hereckou tvorbu.

Přes reflexi zkušenosti z Divadla Continuo své zorné pole posléze posouvá k Divadlu z Pasáže z Banské Bystrice a tzv. specifickému herci. Vidí mnoho styčných bodů v divadelní práci s herci s postižením a přístupů, s jakými se setkala u nás na katedře či například v Divadle Continuo. Nejvýznamnější je z jejího pohledu otevřený dialog a autorský postoj. Praktickou zkušenost z procesu zkoušení pohybové inscenace

Lásky Shock Divadla z Pasáže propojuje s vlastní zkušeností z KALD a zúročuje tak své poznatky a postřehy. Upřímný a otevřený dialog vidí jako zásadní aspekt nejen při práci ve specifické skupině. Podotýká, že herec s postižením nesmí podlehnout rozpolcenosti – je pro něj výhodnější, ne-li nezbytné, věnovat se hraní jedné inscenace, tj. jakémusi blokovému hraní, než být rozprostřen do vícero počínů. To by vedlo ke ztrátě orientace a k určité „blokaci“.

Dostává se až k zásadní osobní otázce, co je vlastně herectví? A jakým způsobem na něj nahlízet skrze vlastní životní zkušenost. Jako významný aspekt studia na KALD vidí směřování studenta k individuálnímu uvažování o divadle, které ale nesmí být uzavřenou nepropustnou bublinou, nýbrž stále nově objevovanou výzvou a neodkladnou otázkou.

Reflexí svých dosavadních zkušeností si uvědomila, co je pro ni divadlo, jakým směrem se chce v budoucnu ubírat, utříbila si své myšlenky a názory, objevila své rezervy, které ji motivují, ženou kupředu, nutí k dalšímu rozvíjení sebe sama a intenzivnějšímu prorůstání do světa, nejen toho divadelního.

Po formální stránce bakalářská práce splňuje požadavky na ni kladené. Struktura je přehledná a logická, poznámkový aparát a práce s literaturou jsou na dobré úrovni.

Kvalifikační diplomovou práci k obhajobě doporučuji.

Datum: 10.9. 2021

.....
p o d p i s